

GENT NOVA

PERIÒDICH CATALANISTA

SORTIRA CADA DISSAPTE

ANY XIII

BADALONA 26 AGOST 1911

NÚM. 509

Redacció y Administració: Lluch, 51, 53 y 55 y Sant Francesch, 58 y 60. - Badalona

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: Badalona, al mes 50 céntims. Fora, trimestre 1'50 pessetes, Número solt 10 céntims
Tots los treballs se publican baix la exclusiva responsabilitat de sos autors

Vergonya eterna á aquells que, despreciant son idioma, alaben el dels altres. - DANTE

Essent nacionalista l'acció que en el nostre poble realisa la Unió, tenen el dret y el dever de cooperarhi tots els catalans moguts per les aspiracions del Nacionalisme, qualsevulga que sia llur pensar y sentir en matèries religioses, polítiques y socials.
(DECLARACIÓ DE LA VII ASSEMBLEA DE LA UNIÓN CATALANISTA)

EN QUÉ QUEDEM?

Mentres algún fet de la vida política-social no obliga, encara que sia en forma indirecta, a fer manifestacions d'un determinat caràcter en lo general del país, se pot passar y fins creurer en les afirmacions que en totes aquelles coses que en la vida dels pobles son considerades y tingudes com a circumstancials, els indiferents puguen fer. Empró quan per un fet qualsevol de la mateixa vida política-social aquelles afirmacions en lo que respecte a cosa circumstancial van a pendrer estat de fet, es aleshores quan, encara que tal vegada en forma involuntaria, se manifesten les veritables idees y sentiments dels homes.

Els catalanistes, tots, hem convingut y en la memorable Assemblea de Manresa aixís se manifestá, que no podém, que no devém esser monárquichs. Mort el darrer representant de la monarquia catalana, assassinada a Xátiva en la persona del comte d'Urgell, resultaria una ridicoleja que cap catalá dels d'avuy pogués aspirar al assoliment de la repalesa catalana, tant més quan les idees modernes han concretat una forma de govern adecuada pera'ls pobles que de bell nou s'organisen.

Pero'ls bons catalans qui a Manresa se reuniren, no desconexien la trista realitat d'uns fets polítics que junyiren per la forsa la nostra Catalunya a la sort del Estat espanyol, al concretar les llurs aspiracions catalanistes en aquelles célebres Bases que més tart havien d'esser sang y cós, ànima y vida en son esperit de tots els catalans qui senten en son esser un bell sentiment de catalanitat, tot y fent negació del sentiment monárquich catalá, no volguent, empró, sustréures a la realitat de les coses y per mentres altres fets no determinin lo contrari, se feya afirmació de que la forma de govern era circumstancial, y essencial tot lo referent a les aspiracions de vida autonómica política-

administrativa del nostre poble, declarantse, per tant, circumstancial la forma de govern, perquè no podien desconéixer que, sia com sia, formém part d'un Estat y la nostra sort está, ara com ara, lligada a la sort d'aquell Estat.

Afirmat que com acorts concrets no n'hi havia d'altres que aquells que foren y son el fonament d'ahont deuen arrencar y arrencarán totes les formes que's portin a la práctica d'organisations generals autonòmiques de la nostra terra y que l'acort referent al creurer circumstancial la forma de govern ho fou en forma abstracta desde'l moment que's negava tot dret de successió a la monarquia catalana, dret de successió en el que no creyém y que mal podríem acceptar de nova creació; reconegut que aqueixa abstracció sols se feya per dependre de la forma que l'Estat espanyol adoptés y que de no haver sigut aixís, d'haver sigut aquella Assemblea unes Corts constituents d'un estat lliure, haurien, sense dubte, acordat que acceptaven la forma republicana, es per aixó que'ns extranya que per part de certs elements catalanistes se fassa una tant forta campanya contra la República de Portugal.

Aquell poble, en ús d'un séu perfecte dret, se cansá de tolerar una monarquia de disbauixa, que perseguia crudelment als protestaris d'aquell régim dictatorial. Enderrocantla, el poble portugués escullí pera son nou régim la forma republicana, que ho farán bé o ho farán malament, está per veurer, pero que creyém que'ls catalanistes som els menys indicats pera censurar als pobles que cansats de tolerar un esclavatje esdevinguin pel séu esforç absolutament llivertats.

Que's discutissen els acorts y els actes d'aquell govern en llurs diferents manifestacions, está en el dret de cada hù el ferho y no pot haverhi contradiccions en l'exercir aquest acte de fiscalisació o discussió. Empró que's combati el nou régim portugués

pel sol y únich fet de la forma republicana si que hi ha contradicció en els que han declarat ésser indiferents en la forma de govern, donchs al combàttrer la forma republicana bé fan afirmació del seu sentiment monàrquich.

No pretench, al fer aquestes manifestacions, defensar de cap manera la gratuïta afirmació de que uns hagin d'ésser mellors que uns altres, perquè entench que'ls actes constitutius y no pas el parlar ni les formes fan la felicitat o la desgracia dels pobles. Y precisament els fets venen a demostrar que si en uns és cert, en altres és solsament superficial l'indiferentisme que diuhen sentir per les formes de govern, car en el fons és un mal dissimulat monarquisme, lo que'ls mou. Que si ho fessen per sentiment de pietat envers els perseguits bé haurien tingut no fá pas molt ocasió de playners del fusellament d'un home per la defensa d'unes idees contraries al régim, pel govern d'un país que no se regeix pas per la forma republicana. Prova evident de que no és el sentiment de pietat y molt menys de llibertat lo que'ls fa actuar, sinó una dissimulada afirmació del seu sentiment monàrquich y negació, per tant, del seu indiferentisme en la qüestió de forma de govern desde'l moment que de la forma republicana ne veuhen sols els defectes y del régim monàrquich, si bé encara no s'han atrevit a ferne una oberta defensa, ja fa temps que no's deturen a senyalarne els defectes: quan se topen ab alguna malifeta sots un régim monàrquich, donen mitja-volta y fan com qui ho ha llegit, vist o sentit. Y aixís poden passar per indiferents devant del nostre poble en la qüestió de forma de govern!

FRANCISCO X. CASALS.

COMENTARI

Un dels punts y no'l menys important del programa catalanista es la supressió de quintes o siga el servey militar voluntari, en oposició en aquest punt ab els nostres soi disants avensats partidaris acérrims del servey militar obligatori, com a bons imitadors de la vehina Fransa. Y fins alguns que's diuen nacionalistes, en llur temensa de semblar menys demòcrates que'ls republicans de les altres regions, han arribat a acceptar més o menys implícitament el servey obligatori, malgrat l'oberta contradicció qu'aixó representa enfront dels llurs ideals catalanistes y del verdader sentiment de la llibertat y la dignitat humanes.

No es pas qu'estiguem sols els catalanistes en aquest punt concret del nostre programa, puig en ell ens acompanyen tots els que no's deizen enganyar per un sentit d'igualtat contrari a la verdadera llibertat.

Es curiosa la coincidència... Us en recordeu d'aquell célebre «don Clodoaldo Piñal» que en aquells temps d'efervescència catalanista, de persecucions y denúncies, fou un dels qui més se distingiren pel seu

odi a Catalunya? Donchs, la casualitat fa que m'enteri d'un seu discurs pronunciat en la sessió preparatoria de l'Institució Espanyola d'Educació Física y en el qual se declara fervent enemic del servey obligatori. «Soldado que no tire 60 ó 70 tiros, que no salte, que no trepe—diu «don Clodoaldo»—no sirve absolutamente para nada, y de aquí que, atropellando las ideas democráticas, crea que es un gran error el servicio militar obligatorio; yo entiendo que debe ser voluntario y profesional, porque el soldado que no es apto para la guerra, no sirve para nada; no sirve más que para irse á la ambulancia ó al hospital».

Veyeu, donchs, fins a quin punt el nostre íntim enemic «don Clodoaldo Piñal» coincideix ab una de les primeres aspiracions del catalanisme y ab el sentiment general del poble català, contrari ara y sempre de les quintes y llees en massa, com s'ha demostrat en totes ocasions y també en temps en que'ls nostres actuals ideals polítics no havien aparegut ni gayrebé podien ésser compresos.

Es curiós observar com els nostres enemics coincideixen ab nosaltres ab molts punts concrets del nostre programa sens perjudici de rebutjar en blok totes les nostres aspiracions y de titllarnos d'enemics de la patria sempre que l'ocasió se presenta. ¿A qué pot ésser deguda aquesta aparent contradicció? Els polítics castellans no son enemics de l'autonomia. Tots ells l'han defensada en llurs parlaments y escrits quan s'ha tractat d'Irlanda, de Polonia, o de qualque altra nació estrangera. De lo que son enemics es de l'autonomia aplicada a Catalunya. Y lo mateix podríem dir separadament de les altres aspiracions que formen el credo catalanista. Aixó fa creure que'n realitat entre Catalunya y'l restant d'Espanya, més que una contradicció d'idees, hi ha una incompatibilitat sentimental, una verdadera barrera d'odi que fa antipàtic tot lo nostre pel sol fet d'ésser nosaltres els qui ho volèm.

Y aquest es el veritable separatisme, el separatisme que deurien combatre tots aquets que tan criden y s'esveren enfront de la més insignificant de les nostres reivindicacions, procurant fomentar l'amor y la mútua compenetració d'idees y d'interessos entre les diverses nacionalitats que acuy formen la gran península Ibérica. No s'oblidi que l'odi y'l mutu desconeixement es el pitjor de tots els separatismes.

JEPUS.

LES VARIACIONS DE TEMPERATURA.—Avans d'arribar l'hivern, quan l'enfermetat ha debilitat la vostra constitució, es necessari sotmetres a un regim. La malaltia es manifesta de nou. Pera eliminarla será necessari recórrer lo mes aviat millor a la Poció Antiséptica del Dr. Giuseppe Bandiera. Es ven a Palerm (Italia) Farmacia Nacional, Carrer Cavour, 89-91. Preu de cada ampolla ab instruccions: 5 franchs. Fassis la comanda per giro postal.

MES COSES DE «LA VEU»

La Veu, copiantho d'un confrare local, diu que'l magnífich discurs presidencial del senyor Monegal en els nostres Jochs Florals d'enguany fou un discurs «que hauria estat més en son lloch en un *meeting*...».

Respecte al confrare local res hi tenim que dir, perquè tots ens coneixem a Badalona, y també ja ho va dir el poeta:

«En este mundo traidor
todo es verdad y mentira;
todo es según el color
del cristal con que se mira».

En quant a *La Veu* si que hi tenim que dir, perquè'l seu propi redactor que assistí a la festa, al parlar del mateix discurs del senyor Monegal, deya:

«El president del Jurat senyor Monegal, s'avensà a fer el discurs de President y en ell digué, en belles parrafades, que si bé'ls poetes devien alimentar les flames de la Fé, la Patria y l'Amor, devien encendre les noves flames de la Justicia, la Llivertat y l'Equitat».

Lo que no s'avé pas ab alló de discurs de *meeting*. Y nosaltres nos quedem ab l'opinió del propi redactor de *La Veu*, ab el que deuria haverse posat d'acort el redactor que vagi copiar lo del confrare local.

D'algunes de les manifestacions fetes en el seu discurs pel senyor Morató, una qüestió de delicadesa nos priva d'entrar a discutirles, perquè si'ls nostres bons pares no'ns pogueren proporcionar instrucció fins a obtenir una «patent de suficiencia intelectual», en cambi nos ensenyaren de modos y axis «sabem que no debem pas bescantar els actes d'aquelles persones a qui 'ls hem anat a demanar un treball gratuít, fins encara en el cas de que'l seu treball no'ns satisfés. En tot cas en aquell fet hi apendriem pera l'avenir. Com la mateixa qüestió de delicadesa nos priva de comentar en la forma deguda y que's mereixeria, els motius que s'adueixen com a causa de la no asistencia d'algunes personalitats indicades en el solt copiat, especialment invitades pel nostre Centre a la dita festa.

No'ns extranya, empró, l'actitut de *La Veu*. Ja fa bastant temps que s'hi busca molta feyna a Badalona, tanta, que fins la passada setmana publicaba un solt dihent que'ls programes de la Festa Major no havien sigut en catalá y l'endemá ho rectificava, segurament només que pel gust de semblar que 'ns estimen molt als badalonis.

Y es tant grossa l'estimació que'ns tenen els senyors de *La Veu*, que com més parlen de la nostra ciutat volguda més enfondeixen les divisions, precisament hagudes desde que 'ls homes de la «Lliga Regionalista» nos han vingut a «arreglar».

No cregui pas *La Veu* que nosaltres pretenguem negar a ningú el dret de discutir les coses de la ciutat dels nostres ensomnis, la de les nostres més grosses ilusions y les nostres més belles esperances, sinó demanar, pregarli si es precis, que al ocuparse dels assumptes de la nostra Badalona ho fassi un xich més a conciencia.

Que al cap-de vall, recordant tantsols—y els ho-

mes de *La Veu* se'n han de recordar,—molts dels discursos presidencials dels Jochs Florals de Barcelona, ja no solsament de Badalona, haurien vist que'l discurs del senyor Monegal s'adaptava perfectament a la festa dels Jochs Florals.

Y sobretot, haventse posat abans d'acort ab el seu propi redactor que assistí a la festa y que hi trová tan «belles parrafades» haurien deixat de copiar, segurament, les apreciacions del confrare local.

PETITES CRONIQUE

FESTES QUE PASSEN

Com un somni hem vist passar les festes desitjades. Els migrats festetjos que s'anuncien influeixen ben poch en l'alegría ab que s'esperen. Una festa major, encar que ni festetjos hi hagi, fora de les poblacions de primer orde, es sempre desitjada com una hora venturosa, com una jornada d'expansió, d'alegría, com un himne al plaher, com un paradís en la vida.

La joventut fa les festes bullicioses; les danses son per ella el major entusiasme, entusiasme heroich y delirant en aqueixes batalles d'amor, en aqueixes profanes invocacions a Eros, com son actualment la majoria de les danses.

Y la Festa Major passa plaent, encisadora, pero passa, vola, fuig. El Saturn devorador no perdona ni a ses filles més hermoses.

Mes no t'apeni, llegidor amich, l'haver passat aquest moment d'ensomni, no temis l'entrar altra vegada en la necessaria lluyta; la lluyta es vida, han dit; lluytant s'arriva a la victoria; a la gloria, oh satisfacció suprema! Esfórset a avensar, a conduhir a un mon millor a tú y als teus germans, els homes; sigues tot bondat, tot cor, tot alegría; espera y creu en un demá felís, en un temps d'esplendor pera la Patria.

Oh jovincel ayman't que aixó llegeixes! a tú principalment s'adressen aquestes ratlles, a tú qui per la edat t'ha de doldre molt més abandonar les hores de gaubansa.

De belles coses has fruhit en les passades festes: passetjos, multituts, fochs d'artifici, danses, concursos y jornades de sol y de cel blau. Les columnes d'aquest hebdomadari metamorfossejades com cada any, jo sé que t'han plagut, car d'alabastre eren,

No les anyoris; no anyoris res d'aixó. Tornarán altres hores de ventura y de repós, tornarás a fruir d'altres belleses, altres págines d'or t'encisarán.

No anyoris rés; segueix ab fé la lluyta comensada, y entretant recorda y somnia.

Oh llegidor amich! entre somnis y records el cronista té el propósit de seguir oferinte espurnes de beutat.

ALEXANDRE.

QUE APRENGUIN

Els que havém pogut observar l'acció anti-catalana d'alguns lerrouxistes, especialment dels de fora Barcelona, va sorprendre agradosament al trovarnos en una vila catalana, ahont hi ha passat el mes d'Agost una colònia de noyes de les organitzades per l'Ajuntament de Barcelona, en que en els jocs y cants d'aquelles noyes hi poguéssim veure un gran esperit de catalanitat. Aixó'ns prova que malgrat l'actuació política del lerrouxisme, d'absoluta hostilitat a tot lo català, el sentiment d'amor a les coses de nostre poble encara no ha fugit del tot del cor dels lerrouxistes y que ell fá que no s'oposin en privat a lo que de vegades dirigeixen burles prenent redicolisar y fins s'oposen en públic.

La colònia que várem tenir la satisfacció de veure jugar y cantar, cantava cançons catalanes, entre elles un cant d'agrahiment inspiradíssim, lletra de l'Ignasi Iglesias y música den Cassià Casademont. En aquest cant hi ha una estrofa ahont s'hi fá l'afirmació de la família catalana y que diu aixís:

«A la plana, a la montanya
y a la vora de la mar,
no trobém la gent extranya
en la seva santa llar.»

Fan més, els comissionats de l'Ajuntament de Barcelona encarregats de l'organització de les colònies, car encara que als nostres regidors lerrouxistes els sembli una heretgia, en la cinta del capell dels nens y nenes de les colònies s'hi llegeix aquesta inscripció: «Colònies escolars del Ajuntament de Barcelona», aixís, en català, sense que'l esser escrit en nostra llengua hagi tret de foc als Sanmartins, Serras y Costas del Ajuntament de la vehina capital, que a jutjar per les sessions també n'hi han allà de regidors lerrouxistes de la mena dels nostres.

Y es que a Barcelona cauria en el més gros dels ridícols el regidor que demanés, en nom «de la patria oficial», que les cintes dites fossin redactades en el llenguatge oficial.

Recomanem als regidors San Martín, Serra y Costa que aprenguin una mica dels seus «correligionarios» de la capital catalana y per odi que tinguin a tot lo català, demostrat en la sessió del dia 3 del corrent, procurin tenir el degut respecte a la llengua y costums de Catalunya. Suposem que aixís ho farán pera no esser «més papistes que'l papa» o sigui més lerrouxistes que'ls lloch-tinents de'n Lerroux.

El fet d'esser l'educació que's dona al camp a les colònies escolars de Barcelona molt catalanesca ens prova la virtualitat de la nostra acció, que per més que ho prenen no poden anular els homes d'un partit que titulanten radical en principis de llibertat es partidari de la política centralista anorreadora de la vida local.

Y vagin les nostres darreres paraules pera'ls homes del Ajuntament de Barcelona que saben esser catalans.

QUADRET

Lema: JESÚS, JESÚS, AYMANTE QUE MAY OBLIDA...

(VERDAGUER).

(Guanyador de la Viola d'argent oferta pel Centre de Nostra Senyora de Montserrat, en els nostres Jocs Florals d'enguany).

Al jardí del convent tot es silenci.
L'oreig quietosament rissa les fulles
y mormoleja un res plè de misteri
bressant les flors qu'expléndides esclaten.
De temps en temps torba la calma augusta
la xiscladissa folia, esbogerrada,
dels oronells que creuen l'ampla volta
Els raigs que'l sol morent al jardí llença,
destriats per les branques y el fullatge,
dibuixen en el mur mosaics de porpra

Reposa en un pedrís la jova monja
voltada de verdor y flors enceses
que's vincen dolsament com adorantia.
Román trista, sa testa mitg caguda;
panteja ab lassitut el seu pit mórbit
gronxant ses mans de rosa entrellassades;
una angoixa mortal contrau son rostre;
com si lluytés ab un record sacrílech
ab forsa clòu els ulls, brandant la testa;
papellonen sos llavis tremolosos
barbotejant un prech sortit de l'ànima...

La jova monja lluyta y cau vensuda
a l'encís del record d'uns amors tràgichs...

Una remor de rialles que s'apropen
pel caminal que'l monestir voreja
la deixonden de cop. La testa aixeca
escoltant fixament. Un agut xiscle
s'escapa de sa gorja y vibra en l'ayre;
y pantejant, com folia, esmaperduda,
creua'l jardí soliu, puja a la cel·la
y entrobrint la finestra ab má níviosa
esguarda'l vell camí que al lluny s'esfuma
per hont quietosa avensa una parella.
Parlen abdós ab el somriure als llavis
guaytantse fit a fit en plácid èxtassi.

La monja tremolosa gesticula
en un suprem espasme, ràn de gola
hi moren ofegades ses paraules
y un gemec infinit vibra en la cel·la.
Y en un esclat, aletejant els brassos,
el rostre encés, el pit batent com l'ona,
barboteja un nom d'home un cop y un altre
signant a la parella que s'allunya
nimbada de la llum del sol aurífic.

Y quan al lluny s'esborra la silueta
dels dos aymants, la monja tomba'l rostre...

En la penombra de la cel·la trista
pietosament august, un Sant Crist vetlla.
Ella corre vers Ell y s'agenolla
y entre sanglots comensa una pregaria...

Y el Sant Crist apar pendre humana vida
y dir ab un somriure: «¡Te perdono...!»

J. BOSCH Y ROMAGUERA.

CRÒNIQUES LLEUGERES

DEL NOSTRE CENTRE:
LA PRÒXIMA TEMPORADA

Si parlessem d'apatia seria parlar de lo mes conseqüent de la temporada actual; apatia que'n molts sembla una enervació, y que no obstant y aixís també se comprén, donch els trentatres graus de calor que a la sombra ens atormenten y els quaranta graus que al sol ens derriteixen, justifiquen tota pèrdua d'activitat.

Lo que esdevé agradablement insòlit es que malgrat totes aquestes influències debilitants del nostre ànim, hi hagi qui ja pensa en trevallar de ferm y fà grans projectes pera la pròxima temporada teatral en nostre Centre.

El company Boix, director del quadro dramàtic de «Gent Nova», prepara dita temporada que començarà segurament per l'Octubre y durant ella vol presentar quelcom de bó del teatre estranger que'l nostre públich desconex, y lo millor del teatre de casa.

En Boix trevalla ja en aqueixa selecció y ens ha avensat, dels estrangers, els noms de Brieux, Erekman-Chatrion, Ibsen, Pagano... Y dels de casa no cal citarlos... Guimerà, Iglesias, Rusiñol, Creuher... etc.

Nosaltres voldriem que la temporada pròxima sigués esplèndida. Nosaltres preguém als aficionats del Centre no deixin d'ajudar an en Boix y posin en son trevall el mateix amor que hi posaren l'any passat.

DEL TEATRE NOU

Uns cartells, plantats en gran nombre per nostra ciutat, ens participen la pròxima inauguració de «Pícarol», el teatre que s'està construint en els extensos jardins de la propietat coneguda per «cán Martrí».

El cas cap comentari ens ofereix, pero sí un prech: que'l senyor Binué com a empresari vulga realisar lo que'ls altres—potser per circumstancies que no coneixem—no han volgut o pogut portar a cap.

El públich badaloní, malgrat y tots els pessimismes, ens ofereix la confiança de que respondrà als esforços realisats per les empreses que de l'art ne tinguin un bon concepte.

NOMI.

BIBLIOGRAFIA

Questions économiques.
L'Absentisme. L'impost
únich al capital, per Ma-
nuel Raventós.

L'autor, ab la competencia que li es reconeguda en aytals qüestions, estudia les causes del endarreriment de l'agricultura espanyola y els motius que fan que'ls capitals y les inteligències emigrin cap a les capitals a la recerca de negocis en apariència més productius; s'ocupa de la política econòmica dels nostres governs, de com s'hauria de repartir el pressupost d'ingressos, trayent la conseqüència de que s'ha de nodrir ab les contribucions directes

L'autor se declara partidari del impost únich sobre el capital «per esser lo més convenient al major nombre, per resoldre en gran part la qüestió social y perquè aixís com aixís es el capital qui paga tots els impostos».

Es un follet de 50 pàgines esmeradament imprés per l'Oliva de Vilanova, que no dubtem en recomanar a tots els aimants de les qüestions econòmiques.

Resumen histórico crítico
de la Literatura Española,
por A Salcedo Ruiz.

Es un fet que'ls moderns estudis de les literatures europees comparades, portats a cap per savis de tots els països, acompanyats per una investigació metòdica y perseverant en els arxius y biblioteques de totes les nacions, han fet completament inútils els antichs manuals inspirats gayrebé sempre en un migra criteri d'escola.

L'obra del distingit escriptor Salcedo Ruiz porta aquest esperit modern de crítica y d'investigació al alcan de les persones cultes però no especialistes que no poden anar a beure a la font dels grans mestres, dels Menéndez Pelayo, Menéndez Pidal, Milá y Fontanals, etc., ab llenguatje elegant y estil amé que la fan agradable fins als no iniciats.

Aquest llibre forma un gros volum de 450 pàgines ab nombrosos retrats de literats célebres y es editat per la popular casa «Saturnino Calleja» de Madrid. No dubtem en recomanarla a tots els aficionats a la literatura en la seguretat de que'ls ha d'esser de gran utilitat com a obra d'estudi y de consulta.

P.

DEL AJUNTAMENT

SESSIÓ ORDINARIA DEL DIA 19 DEL CORRENT

Comensà a tres quarts de set ab assistència dels regidors senyors Vehils, Monés, Camins, Sió, Pagés, Casas, Bosch, Fló, San Martín y Costa, baix la presidencia del Alcalde en Joseph Vergés. Varen pèndres el següents acorts:

—Aprovar l'acta de la sessió anterior.

—Concedir a proposta de la Comissió d'Obres els permisos demanats per en Victorià Borrás, Ricard Pous, Joan Carreras, Joseph Marot, Sebastià Suñol, Francisco Cuixart, Joseph Bonet, Ernest C. F. Witty, Martí Jané y Salvador Sitjà.

—Aprovar un dictamen de la Comissió de Governació declarant que no es possible fer lo que demanen varis propietaris del carrer de Clavé per no haverhi consignació en el pressupost.

—Quedar vuyt dies sobre la taula un altre de la mateixa Comissió referent a l'empedrament dels voltants de la Plassa Mercat.

—Passen a les respectives Comissions les instancies presentades per en Joan Valls, Antoni Serra, Joaquim Giralt, Pere Banús, Francisco Cuixart y Isidre Costa.

—Quedar enterats d'una circular del Govern civil eferent a la creació d'un laboratori bacteriològic.

—Aprovar la nòmina de la brigada eventual de la setmana anterior.

—Concedir llicència al Alcalde fins al 20 d'Octubre prop-venent.

L'Alcalde, que estava en un escó, surt del saló y s'aixeca la sessió per manca de número.

SESSIÓ ORDINARIA DEL DIA 23 DEL CORRENT

Donà comens a tres quarts de set ab assistència dels regidors senyors Monés, Batlle, Camins, Sió, Arquer, Pagés, Antoja, Casas, Bosch, Fló, San Martín y Serra, baix la presidència del Alcalde accidental en Faustí Vehils. Varen pèndres els següents acorts:

—Aprovar l'acta de la sessió anterior.

—Concedir els permisos demanats per en A Farrés y en Joseph Morros.

—Passar a la Comissió d'Obres l'instància presentada per en Victorià Borrás.

—Acordar se comunicui a la Companyia de Ferrocarrils que pot construir la cloaca del carrer del Carme.

—Passar a la Comissió d'Hisenda pera son estudi un ofici del Comptador donant compte del estat del Capítol 5.ª, article 2.ª del Pressupost.

—Aprovar la nòmina de la brigada eventual de la passada setmana en la que la dels peons puja 42 pessetes y els carros 152 pessetes.

—Concedir al senyor Vehils de un a dos mesos de llicència pera'l restabliment de la seva salut.

Peticio.—En Serra demana que'l que s'encarregui de l'Arcaldia activi les Ordenances Municipals.

En Casas diu que aquestes ja son fetes segons li va manifestar l'Alcalde.

Després de breus paraules de la Presidencia s'aixeca la sessió.

NOVES

PER LA DIPUTACIÓ CATALANA.—Els informes rebuts a l'informació pública oberta sobre'l projecte de constitució de la Diputació General Catalana, son dels següents de particulars y entitats:

Ramon Porqueras, Arcaldia Constitucional de Brull, Alfons Sans y Rosell, Un observador, Associació Catalana de Beneficència, Centre Català de Sabadell, Francisco Maspons y Anglases, Comité de Defensa Social, Societat d'Estudis Econòmics, Pau Gabriel Gatell, Centre Autonomista de Dependents del Comerç y de l'Indústria, Secció Permanent del Centre Autonomista de Dependents del Comerç y de l'Indústria, Unió Catalanista, Serafi Bara y altres, Félix Jover y Vergés, de Lleida; Unió Federal Nacionalista Republicana, Joventut Federal Nacionalista Republicana, Associació Pau Claris, de Guissona; *El Poble Català* y en Tomás Carreras Artau.

Crida l'atenció que no hagi informat cap entitat de caràcter regionalista.

Aviat se reunirà la Ponència pera estudiar els informes emesos y redactar el projecte d'organització de la Diputació general.

ACONTEIXEMENT ARTÍSTIC.—El dia 3 del prop-venent Setembre tindrà lloch a la pintoresca vila de La Garriga la representació al aire lliure, en plena naturalesa, d'una obra del eminent poeta y dramaturg l'Ignasi Iglesias, el poema en quatre actes *Flors de Cingle*, que ab aquella ocasió s'estrenarà y del qual nostres llegidors ne coneixen un fragment que'l distingit poeta ens entregà pera'l nostre número extraordinari de la Festa Major. La representació's farà en el bosch de can Tarrés proper a dita població.

Alguns badalonins admiradors de l'Iglesias pensen assistir a la mentada representació.

BELL GEST.—Les dietes que com a diputat provincial perteneixen a la Comissió provincial devia cobrar el senyor Folguera y Durán, les cedeix pera la fundació d'una escola catalana a Sabadell.

Vegis lo que d'aquest acte del ex-president de la «Unió Catalanista» ne diu *El Poble Català*:

«En Folguera y Durán tenia de cobrar unes tres mil pessetes de dietes com a diputat perteneixent a la Comissió provincial Tothom les cobra y tothom fá bé de cobrarles. Per ventura no viuen fins els ministres, els sempre espirituals sacerdots catòlics, dels diners del altar? En Folguera y Durán també està a punt de cobrar les seves dietes que ascendeixen a 3.000 pessetes. Empró no anirán a la seva caixa. Ab elles fundarà una escola catalana a Sabadell.

»Amichs: Quan trobeu al vostre pas an en Folguera y Durán, trepeuvos el barret. Ab ell passa la generositat y l'abnegació. Y aquella Catalunya que encara portém molts agafada al cor. La Catalunya que'ns demana'ls diners y la fé de l'ànima y la vida y que molt pochs, com en Folguera, li ofereixen qualsevol de les tres coses».

«*Demaneu Sal Vichy Etat pera begudes. Comprimits Vichy-Etat, efervescents y Pastilles Vichy-Etat en els seus envases d'origen.*

Refuseu tota imitació.»

ALTRUISME.—Alguns mesos enrera donàvem compte de l'acció altruista del digne diputat provincial y fabricant en Lluís Ysamat obrint llibretes de la Caixa d'Estalvis pera tots els seus obrers. Avuy son uns altres fabricants els que inspirantse en el mateix amor per la classe obrera han realitzat un acte igualment hermós. La casa Successors de Carles le Bœuf ha acordat augmentar d'un ral diari el jornal dels seus obrers y dipositar aquest import semestralment a la Caixa d'Estalvis d'aquesta ciutat a qual efecte han obert ja llibretes pera tots els treballadors ab una impositió inicial de 20 pessetes.

La nostra més entusiasta felicitació a la casa le Bœuf y esperém que l'exemple donat per les dugues cases citades no trigarà en trovar imitadors entre la classe patronal de la nostra ciutat.

NAIXEMENT — La muller de nostre amich en Manel Arqués el dimecres prop-passat deslliurà una hermosa nena.

Nostra enhorabona al amich y familia

«Aigua de Cabrera». — *Obre l'apetit y cura l'estómac.* — *Demaneula a tot arreu.* — *Representant: Sant Bruno, 37.*

ATROPELL — Ahir al mitjdia fou atropellada per una bicicleta una pobra dona al carrer de Mar.

Fora convenient que en nostra ciutat se procurés que'ls ciclistes no tinguessin ocasió d'atropellar a tot-hom pels carrers fent que portessin la corresponent bocina y a més el fanal durant la nit.

CONTRIBUCIÓ. — Durant els dies 27, 28, 29 y 30 del corrent mes se cobrarà per segona vegada y sense recàrrech aquest impost al carrer de Sant Joaquim 23, de 8 a 1 del matí.

Cédules: El dia 31 del corrent acaba'l plás de la expensió de cédules personals en el mateix lloch.

FOOT-BALL. — Demà a les cinch de la tarda en el camp del «Bétulo F. B. C.» situat sobre «cán Valls» se jugarà un partit de *foot ball* entre'l segon *team* de aquest Club y el segon del «Martinense F. B. C.»

«Empleinse les mellors aygues minerales alcaline-embotellades; Vichy-Hopital (estómac), Vichy Celestins (ronyons), Vichy-Grande Grille (fetze). Son insubstituibles.»

DE L'ARCAIDIA. — Havent comensat a fer ús de la llicència concedida al Arcaide y primer Tinent d'Arcaide senyors Vergés y Vehils; ahir se feu càrrech de l'Arcaidia el segon tinent en Llorens Monés.

SOCIETAT CATALANA D'EDICIONS. — S'està repartint el primer volum d'aquesta biblioteca «Les idees polítiques den Valenti Almirall», per Alexandre Plana.

Aquesta societat publicarà al menys 6 volums anyals y la quota mínima d'inscripció es de 5 pessetes semestre.

Pera subscripcions y més detalls, dirigir-se al representant a Badalona en Joseph Climent, S. Francisco, 13.

QUEIXA. — Varis concurrents als banys instalats enfront al carrer den Prim ens demanen nos fem ressó de llurs queixes, per la mala costum que ja fá molt temps tenen els peixeters d'aquells voltants, els quals llensen peix en estat de descomposició y aygues brutes al davant de dit establiment fent impossible el passarhi per la mala olor que s'hi sent.

A qui correspon demaném posi fi an aquest abús

CAIXA DE PENSIONS PERA LA VELLESA Y D'ESTALVIS. — Durant la darrera setmana ha rebut per impositcions la quantitat de 111,112 pessetes y ha pagat per reintegres d'estalvi y per plassos mensuals de pensió 69,370 pessetes, havent obert 228 llibretes noves.

La Sucursal de Badalona ha ingressat per impositcions 5,857 pessetes, ha pagat per reintegres 1,793 pessetes y obert 76 llibretes noves.

Durant la prop-vingenta setmana, correspon actuar de Vocal de torn al senyor Arcalde.

PRECH. — Posém en coneixement del Arcalde que quan els escombriaires tenen ja carretada, deixen que els vehíns que no han pogut donarli les escombraries les tinguin fins l'endemà, lo qual ab la calor que fá es verdaderament un perill.

No podria mirarse de que'ls escombriaires tornessin a passar pera recullir les restants el mateix dia?

CIRCOL CATÓLICH. — Aquesta entitat ab motiu de la seva festa patronal del «Puríssim Cor de Maria», celebrarà importants festes.

Avuy al vespre, als acorts d'una banda, s'acompanyarà l'imatge de la Verge del local social a l'iglesia de Santa Maria, cantantse una solemne Salve.

Demà a les set del matí Missa de Comunió general ab plática preparatoria pel Rvnt. Sr. Ecnóm, Mossén Carles Altés.

A les 10: Ofici solemne, cantantse a gran orquesta per l'«Schola Cantorum» de la Parroquia de Santa Maria que dirigeix el Mtre, en Salvador Valls, l'escullida Missa dedicada a Sant Joseph Oriol del Mestre Rvnt. Miquel Ferrer. Predicarà el molt lltre Sr. Canonge de la Seu de Barcelona y Conciliari del Circol, Dr. Joseph M.ª Baranera.

Tarda a les 5 y mitja: Professó de curs general ab acompanyament de tres bandes.

Vespre, a les 9: Extraordinaria vetllada literaria musical, en l'espayós pati del hostatge social prenenhi part l'Orfeo de Congregants de l'Inmaculada que dirigeix el Mtre. Valls; el baix senyor Mayol, els senyors Roldós (piano), E Roig (violí), J. Roig (harmonium) y la banda «La Badalonina».

El dilluns a la mentada iglesia s'hi dirà un Ofici en sufragi dels socis y confreres difunts.

Imp F. Badia, Dr. Dou, 14. — Barcelona

JOSEPH BUXEDA Y CUSCO

RELLOTJER

Se fan tota classe de compostures en rellotges, per dificultoses que siguin.

Sant Joaquim, 56
BADALONA

FÁBRICA DE PRODUCTES QUÍMICHS

DE

LLUIS BOSCH

Sant Felip y de Rosés, 71 y 73. — BADALONA

TRISOL. = (brea)

Poderós desinfectant y microbicida

PURGANT pera les aus de corral que combat les seves malalties.

SULFAT-CEPAL Sulfat de coure especial pera les vinyes.

Aquets productes se troven de venda a Badalona en les drogueries de Alfons Maristany y Sayol germans.

COMPANYIA DE SEGURS SOBRE ENFERMETATS LA VERDADERA UNION ESPANOLA

Societat Regular Colectiva Capital de Garantia: 25.000 Ptes.

La Verdadera Unión Española pagà per pólisses de enfermetats durant l'any passat la quantitat de 186.197 pessetes y la Agencia de Badalona pagà durant el mateix any 11.199'50 ptes.

La Verdadera Unión Española està pagant una pesseta diària als invàlids següents: Joseph Camí, Bruch, 57, de Sant Andreu de Palomar; Manel Roca, Torre, 3, Tarrasa; y Emili Galvany, Sant Jaume, 15, Sabadell.

La Verdadera Unión Española ha obert un jubileu pera que'ls que estiguin conformes ab els fins y condicions que sosté puguin ingressar sense pagar cuota de entrada y si solsament una pesseta pera'l gasto de pólissa. Pera mes seguritat demanis la llista de socis que han cobrat per enfermetats y ells donarán rahó de dita Societat.

Representant: E. RALLO, Conquista, 35.—BADALONA

(Autorisada per la Comissaria General de Segurs en 28 d'Agost de 1909)

Camiseria

COLLS, CORBATES y CAMISES

Especialitat en camises a mida

F. Vehils y Vidal

GRAN BARATURA DE PREUS

2 PORTAL DE L'ANGEL, 2

CANTONADA CARRER CONDAL

SAYÓ CATALÀ

GARANTIT PER

MARCA REGISTRADA

NO HI HA UN MELLOR

Grans Cuadras

ab magnífich xalet, pera vendrer, baratíssim. Comprenen tota una mansana propia pera qualsevol industria y en el millor punt de Badalona, a l'entrada de la mateixa ciutat ab fatxada a la carretera y al tranvia — — — — —
 Rahó: A. Querált, Temple, 13 Badalona
 y Mas Bagá, Valencia, 346, Barcelona

Anis del Mono

Se 'n venen frascos en lo kiosco instalat en la
 Estació del ferro-carril de Badalona
DESPAIG:

Carrer de la Soletat, 7
Badalona